

ADMINISTRATĪVĀ ATBILDĪBA PAR KŪLAS DEDZINĀŠANU UN ZĀLES NEĻĀUŠANU

ADMINISTRATIVE RESPONSIBILITY FOR STUBBLE BURNING AND NOT CUTTING GRASS

Aldis Kalva

Mg.iur. vieslektors, Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmija, aldis.kalva@rta.lv, Rēzekne, Latvija

Abstract. *The publication is dedicated to research problems about the application of administrative liability for last year's burning of grass and grass non cutting. The author analyzes the judicial decisions about application of administrative liability for last year's burning of grass giving rise to the conclusion, that currently, responsible authorities and courts misinterpret Latvian Code of Administrative Violations second paragraph of article 51. In addition, there is a duplication of legal provisions in Latvian Code of Administrative Violations. Finally, there are provided proposals to address the above problems.*

Keywords: *administrative liability, grass, grass burning.*

Ievads

Šajā rakstā tiek pētīta administratīvā atbildība par zāles neļāšanu, kā rezultātā rodas kūla, kā arī par kūlas dedzināšanu. Nenoliedzami kūlas ugunsgrēki katru gadu ir ļoti izplatīti, tādēļ ir aktuāli analizēt tiesību normas, kas paredz administratīvos sodus personām, par iepriekš minēto darbību un bezdarbību veikšanu, lai noskaidrotu aktuālās tiesību problēmas, kas rodas piemērojot iepriekš minētos administratīvos sodus.

Kā izriet no Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta mājaslapā pieejamās statistikas, kopš 2014. gada ir būtiski palielinājies gadā reģistrēto kūlas ugunsgrēku skaits. Ja līdz 2014. gadam, vidēji tika reģistrēti 1800 kūlas ugunsgrēki, tad kopš 2014. gada, tie ir vidēji 2700 kūlas ugunsgrēki katru gadu. Autors uzskata, ka tas nepārprotami apliecina problēmas aktualitāti.

Kā raksta mērķis tika noteikts administratīvā atbildības par zāles neļāšanu, kā rezultātā rodas kūla, kā arī administratīvās atbildības par kūlas dedzināšanu piemērošanas problēmu atklāšana un izanalizēšana.

Savukārt kā raksta uzdevumi tika noteikti: 1) veikt kūlas jēdziena izpēti; 2) analizēt normatīvos aktus, kas nosaka administratīvo atbildību par zāles neļāšanu, kā rezultātā rodas kūla, kā arī par kūlas dedzināšanu; 3) veikt administratīvās atbildības par zāles neļāšanu, kā rezultātā rodas kūla, kā arī par kūlas dedzināšanu iestāšanās, priekšnosacījumu analīzi; 4) izpētīt tiesu nolēmumus par personām piemērotajiem administratīvajiem sodiem saistībā ar zāles neļāšanu, kā rezultātā rodas kūla, kā arī par kūlas dedzināšanu un veikt to analīzi pēdējo piecu gadu periodā.

Rakstā izmantota analītiskā, salīdzinošā un sistēmiskā metode, pētot un analizējot normatīvos aktus un tiesu nolēmumus, kā arī izstrādājot priekšlikumus normatīvo aktu grozījumiem.

Administratīvās atbildības analīze par pārkāpumiem, kas saistīti ar kūlas dedzināšanu un zāles neļāšanu

Latviešu valodas skaidrojošajā vārdnīcā viena no vārda „kūla” nozīmēm ir „pērnā gada zāle” (*Latvian Oxford living dictionaries, 2018.*) Kūlas veidošanās ir saistāma tieši ar iepriekšējā gada nenopļauto zāli. Tādēļ brīdis, kad zāles neļāšana kļūst administratīvi sodāma (iestājas administratīvā pārkāpuma sastāvs), ir saistāms ar kūlas izveidošanos, jo, kamēr zāle aug un zaļo, to ir iespējams nopļaut un novērst kūlas veidošanos, neradot apdraudējumu ar Latvijas Administratīvo Pārkāpumu Kodeksu (turpmāk tekstā – LAPK) aizsargātajām interesēm.

Autors konstatē, ka administratīvā atbildība par kūlas dedzināšanu un par bezdarbību, lai novērstu kūlas veidošanos, ir noteikta LAPK 51. panta otrajā daļā, 179. panta pirmajā un ceturtajā daļā.

Turpmāk autors pievērsīsies iepriekš minēto pantu analīzei. Atbilstoši LAPK 51.panta otrajai daļai par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles neplāšanu, lai novērstu kūlas veidošanos, uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt eiro, bet juridiskajām personām - no septiņsimt līdz divtūkstoš deviņsimt eiro. Autora ieskatā, konkrētā panta daļa ir veidota neprecīzi, jo tā nosaka, ka naudas sodu personai var uzlikt tikai tad, ja konkrētā persona:

- 1) nav izpildījusi vienu vai vairākus zemes apsaimniekošanas pasākumus, un
- 2) nav plāvusi zāli, lai novērstu kūlas veidošanos.

No tā izriet, ka, lai kādu personu varētu saukt pie administratīvās atbildības par zāles neplāšanu, kā rezultātā izveidojas kūla, obligāti ir jākonstatē arī vēl kādu citu zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšana. Savukārt, ja papildus neplātajai zālei, no kuras ir izveidojusies kūla, nav konstatējams, ka konkrētā persona nav izpildījusi kādus citus zemes apsaimniekošanas pasākumus, tad konkrētajai personai nevar uzlikt LAPK 51. panta otrajā daļā noteikto naudas sodu. Tas savukārt būtiski apgrūtinā sodīt personas par zāles neplāšanu, kā rezultātā izveidojusies kūla.

Autors konstatē, ka līdzīgu viedokli savā sūdzībā tiesai par Jelgavas pilsētas domes Administratīvās komisijas 2017.gada 11.maija lēmumu Nr.D39-168/9/2017 bija izteikusi arī persona A. Kā izriet no Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017. gada 19. jūlija sprieduma lietā Nr. 1A68021817, Ar Jelgavas pilsētas domes administratīvās komisijas 2017.gada 11.maija lēmumu Nr.D39-168/9/2017 persona A sodīta pēc LAPK 51.panta otrās daļas ar naudas sodu 140,00 EUR. Lēmumā konstatēts, ka persona A sev piederošā īpašuma teritorijā nav izpildījusi zemes apsaimniekošanas pasākumus un zāles nopļāšanu, lai novērstu kūlas veidošanos, kā rezultātā īpašuma teritorijā ir izveidojusies kūla apmēram 12 000 m² platībā. Personas A bezdarbība ir kvalificēta kā LAPK 51.panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Persona A savā sūdzībā ir izteikusi viedokli, ka Administratīvo pārkāpumu kodeksa 51.panta otrajā daļā ir paredzēta atbildība, ja tiek pārkāpti abi priekšnoteikumi, t.i., zemes apsaimniekošanas pasākumu neveikšana un zāles neplāšana. Analizējot iepriekš minēto tiesas spriedumu, autors konstatē, ka Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa, veicot iepriekš minētā viedokļa analīzi, ir nepareizi iztulkojusi LAPK 51. panta otrajā daļā noteikto „*zemes apsaimniekošanas pasākumu*” jēdzienu. Tiesa ir atzinusi, ka apsaimniekošanas pasākumi, kas varētu kavēt kūlas veidošanos, bez zāles plāšanas, var būt arī zemes aparšana, zāles noganīšana.

Autors uzskata, ka iepriekš minētajā pantā ietvertais jēdziens „zemes apsaimniekošanas pasākumi” nav attiecināmi uz darbībām, ar kurām jānovērš kūlas veidošanās, jo attiecībā uz kūlas novēršanu ir paredzēta „zāles neplāšana, lai novērstu kūlas veidošanos”. Autors uzsver, ka, ja likumdevējs atsevišķi no zemes apsaimniekošanas pasākumiem ir izdalījis zāles neplāšanu, lai novērstu kūlas veidošanos, tad ir secināms, ka pārējiem 51. panta otrajā daļā minētajiem zemes apsaimniekošanas pasākumiem ir jābūt nesaistītiem ar kūlas veidošanās novēršanu. Bez tam, autors uzskata, ka zemes neaparšana un zāles nenoganīšana nevar tikt atzīta par zemes apsaimniekošanas pasākumu neveikšanu, par kuriem var tikt paredzēta administratīvā atbildība, jo paši par sevi, šie pasākumi nerada nekādu apdraudējumu konkrētajai teritorijai un par to neveikšanu netiek piemērotas nekāda veida sankcijas. Autora ieskatā, par šādām darbībām, kas atbilst zemes apsaimniekošanas pasākumu neveikšanai, atbilst, piemēram, atkritumu nenovākšana no teritorijas, sauso zaru, koku, krūmu nenovākšana no teritorijas, t.i., bezdarbības, kuras līdzīgi kā zāles neapļāšanas gadījumā, var izraisīt ugunsgrēka izcelšanos konkrētajā teritorijā.

Tomēr visās pārējās autora apskatītajās administratīvo pārkāpumu lietās par zāles neplāšanu, tiesas nepamatoti ir uzskatījušas, ka nav nepieciešams konstatēt gan zāles neplāšanas faktu, gan arī vēl kādu citu zemes apsaimniekošanas pasākumu neveikšanu. Kā piemēru autors min Rīgas rajona tiesas 2018. gada 15. janvāra spriedumu lietā Nr.1A33014517, kurā tiesa ir atzinusi, ka no tiesību normas satura redzams, ka administratīvā atbildība ir paredzēta par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles neplāšanu, tātad par to, ka persona nav veikusi pasākumus, lai novērstu kūlas veidošanos. Autors nepiekrīt šādam

viedoklim, jo uzskata, ka, ja zāles neplaūšana ir īpaši izdalīta no citiem zemes apsaimniekošanas pasākumiem, tad nedrīkst sapludināt šos abus jēdzienus vienā, kā to dara tiesas.

Autors uzskata, ka, tā kā zemes apsaimniekošanas pasākumi jau ietver sevī zāles plaūšanu, lai nepieļautu kūlas veidošanos, tādēļ nav nepieciešams īpaši izdalīt zāles neplaūšanu. Tomēr, ja likumdevējs ir īpaši vēlējies uzsvērt to, ka viens no būtiskākajiem zemes apsaimniekošanas pasākumiem ir zāles plaūšana, lai nepieļautu kūlas veidošanos un nav vēlējies noteikt administratīvo atbildību par zāles neplaūšanu tikai tad, ja paralēli iepriekš minētajai bezdarbībai ir konstatējama vēl kādu zemes apsaimniekošanas pasākumu neveikšana, tad panta otrā daļa bija jāveido nevis ar saikli „un”, bet gan ar paskaidrojošo vārdu „tajā skaitā”, līdz ar to tiktu gan īpaši uzsvērts tas, ka zāles neplaūšana, kā rezultātā izveidojas kūla, ir būtiska zemes apsaimniekošanas pasākumu nepildīšana, par kuru ir paredzēts naudas sods, gan neradītu pretrunas šī panta tulkošanā.

Turpmāk autors pievēršas LAPK 179. panta ceturtais daļas, kurā noteikts, ka par kūlas dedzināšanu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no divsimt astoņdesmit līdz septiņsimt euro, analīzei.

Autors uzskata, ka iepriekš minētajā pantā noteiktais naudas soda apmērs par kūlas dedzināšanu ir samērīgs ar veikto kaitīgo darbību – kūlas dedzināšanu. Ir vispārzināms, ka kūlas dedzināšana ir atzīstama par īpaši bīstamu administratīvo pārkāpumu, kas var radīt veselības un dzīvības apdraudējumu pašam dedzinātājam un citām personām, kā arī radīt būtisku kaitējumu videi un materiālos zaudējumus personām un valstij. No Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta mājaslapā pieejamās statistikas ir konstatējams, ka pēdējo septiņu gadu laikā, kūlas ugunsgrēkos ir bojāgājuši 6 cilvēki, cietis 21 cilvēks un nodegušas 288 ēkas.

Izpētot administratīvo pārkāpumu lietas par kūlas dedzināšanu, autors konstatē, ka personām pārsvarā tiek piemērots naudas sods LAPK 179. panta ceturtajā daļā noteiktā minimālā naudas soda apmērā, vai tuvu tam. Kā piemēru iepriekš izteiktajam apgalvojumam autors min Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 4. marta spriedumu lietā Nr. 142225311. Ar Grobiņas novada domes Administratīvās komisijas 2011. gada 20. jūnija lēmumu Nr. B21/78 K.Ķ. piemērots administratīvais naudas sods Ls 200 apmērā par kūlas dedzināšanu. Autors šādu praksi atzīst par pamatotu, jo uzskata, ka šāds naudas sods ir atzīstams par tiesisku un samērīgu izdarītajam pārkāpumam.

Turpmāk autors pievēršas LAPK 179. panta pirmās daļas analīzei. Iepriekš minētajā normā ir noteikts, ka par ugunsdrošības prasību pārkāpšanu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no trīsdesmit līdz divsimt astoņdesmit euro, juridiskajām personām — no divsimt astoņdesmit līdz tūkstoš četršimt euro. Sākotnēji var šķist, ka konkrētajai normai nav nekādas saistības ar zāles neplaūšanu, kā rezultātā izveidojas kūla, taču saskaņā ar Ministru kabineta (turpmāk – MK) 2016. gada 19. aprīļa noteikumu Nr. 238 „Ugunsdrošības noteikumi” 28. punktu, atbildīgajai personai jāveic pasākumi, lai teritorijā nenotiktu kūlas vai zāles degšana. Par šīs prasības pārkāpšanu, atbilstoši LAPK 179. panta pirmajai daļai, atbildīgajai personai var uzlikt naudas sodu.

Autors pievēršas MK 2016. gada 19. aprīļa noteikumu Nr. 238 „Ugunsdrošības noteikumi” 28. punkta analīzei, lai precīzāk izprastu tā sastāvu. Autors konstatē, ka ar jēdzienu „atbildīgā persona” ir saprotama zemesgabala īpašnieks (valdītājs) vai pārvaldnieks, ja tas paredzēts pārvaldīšanas līgumā, bet iznomātā (izīrētā) vai lietošanā nodotā ēkā, būvē, to daļās vai zemesgabalā par ugunsdrošību ir atbildīgs nomnieks (īrnieks) vai cits lietotājs, ja tas paredzēts līgumā (*Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likums, 2002., 9.p.*).

Pirms autors pievēršas augstāk minētajā normatīvā akta 28. punktā minēto pasākumu analīzei, lai nepieļautu kūlas degšanu, viņš vēlas uzsvērt, ka šis punkts ir neprecīzs, jo tas paredz arī to, ka atbildīgajai personai ir jāveic pasākumi, lai teritorijā nenotiktu zāles degšana. Autors uzsver, ka šāda prasība ir aplama, jo zāles degšana nemaz nevar notikt – zāle nedeg, deg tikai sausa zāle, t.i., kūla.

Autors pievēršas MK 2016. gada 19. aprīļa noteikumu Nr. 238 „Ugunsdrošības noteikumi” anotācijas analīzei, lai noskaidrotu, vai tajā nav konkrētāk paskaidrota 28. punktā minēto pasākumu būtība, taču konstatē, ka anotācijā nav sīkāk aprakstīts, kādi tieši konkrētie

pasākumi jāveic, lai teritorijā nenotiktu kūlas degšana. Līdz ar to, autors pats veic jēdziena „jāveic pasākumi, lai teritorijā nenotiktu kūlas degšana” tulkošanu. Vienīgais loģiskais iepriekš minēto pasākumu tulkojums ir, tāds, ka atbildīgajai personai ir jānopļauj zāle, lai neizveidotos kūla, jānovāc atkritumi, būvgruži, no teritorijas, kuri var aizdegties un izraisīt kūlas degšanu, jānovāc no teritorijas sausie koku zari, koki, krūmi utt. Līdz ar to ir konstatējams, ka MK 2016. gada 19. aprīļa noteikumu Nr.238 „Ugunsdrošības noteikumi” 28.punktā minētie pasākumi, kas jāveic personai, lai teritorijā nenotiktu kūlas degšana ir identiski LAPK 51. panta otrajā daļā noteiktajai bezdarbībai - zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos. Līdz ar to autors konstatē, ka pastāv tiesību normu dublēšanās – LAPK 51. panta otrā daļa un LAPK 179. panta pirmā daļa, saistībā ar MK 2016. gada 19. aprīļa noteikumu Nr.238 „Ugunsdrošības noteikumi” 28.punktu.

Autors pievēršas tiesas spriedu analīzei, lai noskaidrotu, kā tās ir tulkojušas MK 2016. gada 19. aprīļa noteikumu Nr.238 „Ugunsdrošības noteikumi” 28.punktu. Pirms spriedumu analīzes autors atzīmē, ka līdz 2016. gadam spēkā bija MK 2004. gada 17. februāra noteikumi Nr. 82 „Ugunsdrošības noteikumi”, kuru 21. pantā bija noteikts, ka „Zemes īpašnieks (valdītājs) veic nepieciešamos pasākumus, lai objekta teritorijā nenotiktu kūlas dedzināšana”, t.i., veco Ugunsdrošības noteikumu 21. pantā noteiktais ir identisks šobrīd spēkā esošo Ugunsdrošības noteikumu 28. pantā noteiktajam, tādēļ analizējot tiesas spriedumus, kuros ir minēti veco Ugunsdrošības noteikumu 21. pants, ir attiecināms uz šobrīd spēkā esošo Ugunsdrošības noteikumu 28. pantu.

Autors konstatē, ka tiesas nemaz neanalizēja Ugunsdrošības noteikumu 21. panta sasaisti ar kādu no LAPK pantiem, un to kļūdaini sasaistīja ar LAPK 51. panta otro daļu, kas ir nepareizi. Kā piemēru autors min Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa 2015. gada 13. jūlija spriedumu lietā Nr. 128025915. No sprieduma izriet, ka Ikšķiles novada pašvaldības Administratīvā komisija ar 2015.gada 19.maija lēmumu sodījusi peronu A ar naudas sodu 150 euro apmērā. Lēmumā norādīts, ka zemes īpašnieka pienākums ir sakopt un uzturēt kārtībā savu nekustamo īpašumu un konstatēts, ka persona A nav pildījis zemes īpašnieka pienākumus sev piederošajā nekustamajā īpašumā, nav nopļāvis zāli, tādējādi nav novērsis kūlas veidošanos, pārkāpjot 2004.gada 17.februāra MK noteikumu Nr.82 „Ugunsdrošības noteikumi” 21.punkta prasības, tādējādi izdarījis LAPK 51.panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, atzina, ka lēmums atstājams negrozīts un sūdzība noraidāma. Autors uzsver, ka tiesa nepamatoti atzinusi, ka iepriekš minētais lēmums ir tiesisks, jo tajā nepamatoti sasaistīts 2004.gada 17.februāra MK noteikumu Nr.82 „Ugunsdrošības noteikumi” 21.punkts ar LAPK 51.panta otro daļu. Autors uzsver, ka MK noteikumu „Ugunsdrošības noteikumi” 21.punkts bija sasaistāms ar LAPK 179. panta pirmo daļu – „Par ugunsdrošības prasību pārkāpšanu”.

Autors uzsver, ka pastāv būtiska atšķirība starp LAPK 51. panta otrajā daļā paredzēto naudas soda apmēru un LAPK 179. panta pirmajā daļā paredzēto naudas sodu – ja LAPK 51. panta otrajā daļā ir paredzēts naudas sods fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt eiro, tad LAPK 179. panta pirmajā daļā paredzētais naudas sods fiziskajām personām ir būtiski mazāks - no trīsdesmit līdz divsimt astoņdesmit eiro. Līdz ar to ir nepieļaujams, ka Ugunsdrošības noteikumu 21. punktu sasaistīja ar LAPK 51. panta otro daļu.

Pamatojoties uz visu augstāk minēto, aktualizējas problēma – ir konstatējama tiesību normu dublēšanās, pie tam, kas par identiskiem pārkāpumiem (bezdarbību, kas noved pie kūlas veidošanās) paredz būtiski atšķirīgus naudas sodus. Līdz ar to, autors uzskata, ka ir jāveic izmaiņas MK 2016. gada 19. aprīļa noteikumos Nr.238 „Ugunsdrošības noteikumi”, un tieši, jāizslēdz 28. punkts, kurš nosaka, ka atbildīgā persona veic pasākumus, lai teritorijā nenotiktu kūlas vai zāles degšana. Līdz ar to tiks novērsta iepriekš minētā normu dublēšanās, kas pastāv šobrīd.

Secinājumi un priekšlikumi

Pēc kūlas jēdziena izpētes ir secināms, ka brīdis, kad zāles nepļaušana kļūst administratīvi sodāma ir saistāms ar kūlas izveidošanos, jo, kamēr zāle aug un zaļo, to ir iespējams nopļaut un novērst kūlas veidošanos.

Administratīvā atbildība par kūlas dedzināšanu un par bezdarbību, lai novērstu kūlas veidošanos, ir noteikta LAPK 51. panta otrajā daļā, 179. panta pirmajā un ceturtajā daļā.

Pētījuma procesā tika izpētīti un izanalizēti divdesmit tiesu nolēmumi par personām piemērotajiem administratīvajiem sodiem saistībā ar zāles nepļaušanu, kā rezultātā rodas kūla, kā arī par kūlas dedzināšanu, un tika secināts, ka tiesas kļūdaini sasaista MK 2016. gada 19. aprīļa noteikumu Nr.238 „Ugunsdrošības noteikumi” 28.punktu ar LAPK 51. panta otro daļu.

No LAPK 51.panta otrās daļas, kura nosaka administratīvo atbildību par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos izriet, ka, lai personai varētu piemērot naudas sodu par zāles nepļaušanu, kā rezultātā izveidojas kūla, ir jākonstatē ne tikai zāles nepļaušanas fakts, bet arī vismaz vēl viena cita zemes apsaimniekošanas pasākuma neizpildīšana. Tas nepamatoti apgrūtina administratīvās soda piemērošanu par zāles nepļaušanas gadījumiem, kā rezultātā izveidojas kūla.

Lai novērstu iepriekš minēto problēmu, ir nepieciešams veikt izmaiņas LAPK 51. panta otrajā daļā un izteikt to šādā redakcijā:

„Par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu, tajā skaitā zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, — uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt euro, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz divtūkstoš deviņsimt euro.”

Ir konstatējama tiesību normu dublēšanās – LAPK 51. panta otrā daļa un LAPK 179. panta pirmā daļa. Abas tiesību normas paredz administratīvo atbildību par identiskiem pārkāpumiem - bezdarbību, kas noved pie kūlas veidošanās, pie tam, tās paredz būtiski atšķirīgus naudas sodus.

Lai novērstu iepriekš minēto problēmu, t.i., tiesību normu dublēšanos, ir jāveic izmaiņas MK 2016. gada 19. aprīļa noteikumos Nr.238 „Ugunsdrošības noteikumi”, un tieši, jāizslēdz 28. punkts, kurš nosaka, ka atbildīgā persona veic pasākumus, lai teritorijā nenotiktu kūlas vai zāles degšana.

Izmantotā literatūra un avoti

1. *Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss* (01.07.1985.). LR likums ar groz. līdz 19.03.2018. <https://likumi.lv/ta/id/89648-latvijas-administrativo-parkapumu-kodekss>, sk. 05.05.2018.
2. *Ugunsdrošības noteikumi* (17.02.2004.). Ministru kabineta noteikumi Nr.82, <https://likumi.lv/ta/id/84587-ugunsdroshibas-noteikumi>, sk.05.05.2018.
3. *Ugunsdrošības noteikumi* (19.04.2016.). Ministru kabineta noteikumi Nr. 238. <https://likumi.lv/doc.php?id=281646>, sk.05.05.2018.
4. *Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likums* (24.10.2002.). LR likums ar groz. līdz 09.07.2013. <https://likumi.lv/ta/id/68293-ugunsdroshibas-un-ugunsdzesibas-likums>, sk. 06.05.2018.
5. *Latvian Oxford living dictionaries* (2018). *Kūla*. <https://lv.oxforddictionaries.com/skaidrojums/kula>, sk. 07.05.2018.
6. Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (2018). *Statistika*. <http://vugd.gov.lv/lat/aktualitates/statistika>, sk.07.05.2018.
7. *Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 4. marta spriedums* lietā Nr. 142225311. pieejams <https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/nolemumi>, sk. 07.05.2018.
8. *Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa 2015. gada 13. jūlija spriedums* lietā Nr. 128025915, pieejams <https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/nolemumi>, sk. 07.05.2018.
9. *Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa 2017. gada 19. jūlija spriedums* lietā Nr. 1A68021817, pieejams <https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/nolemumi>, sk. 06.05.2018.
10. *Rīgas rajona tiesa 2018. gada 15. janvāra spriedums* lietā Nr.1A33014517, pieejams <https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/nolemumi>, sk. 06.05.2018.

Summary

In this publication it was research problems about the application of administrative liability for last year's burning of grass and grass non cutting. The raised aim was achieved. It was found, that responsible authorities and courts misinterpret Latvian Code of Administrative Violations second paragraph of article 51. The author suggests change Latvian Code of Administrative Violations second paragraph of article 51 eliminate the above problems.

Also changes need to be made in regulations of Minister Cabinet Nr. 238 "Fire regulations", should be turned off article 28 to avoid duplication of legislation.